

306

USTAWA

z dnia 3 marca 2000 r.

o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi.**Art. 1.** Ustawa ma zastosowanie do:

- 1) przedsiębiorstw państwowych,
- 2) państwowych jednostek organizacyjnych posiadających osobowość prawną, które nie są jednocześnie podmiotami, o których mowa w pkt 8, 9 i 11,
- 3) samorządowych jednostek organizacyjnych posiadających osobowość prawną, które nie są jednocześnie podmiotami, o których mowa w pkt 4, 6 i 7,
- 4) jednoosobowych spółek prawa handlowego utworzonych przez Skarb Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego,
- 5) spółek prawa handlowego, w których udział Skarbu Państwa przekracza 50% kapitału zakładowego lub 50% liczby akcji,
- 6) spółek prawa handlowego, w których udział jednostek samorządu terytorialnego przekracza 50% kapitału zakładowego lub 50% liczby akcji,
- 7) spółek prawa handlowego, w których udział spółek, o których mowa w pkt 4—6, przekracza 50% kapitału zakładowego lub 50% liczby akcji,
- 8) agencji państwowych, bez względu na ich formę organizacyjno-prawną,
- 9) jednostek badawczo-rozwojowych lub podmiotów, do których stosuje się odpowiednio przepisy o jednostkach badawczo-rozwojowych,
- 10) fundacji, w których dotacja ze środków publicznych przekracza 25% rocznych przychodów albo w których mienie pochodzące ze środków publicznych przekracza 25% majątku fundacji na koniec roku kalendarzowego i jego wartość przekracza 10% przychodów tej fundacji,
- 11) funduszy celowych utworzonych na mocy odrębnych ustaw,
- 12) państwowych jednostek i zakładów budżetowych, z wyjątkiem organów administracji publicznej i organów wymiaru sprawiedliwości oraz podmiotów, których kierownicy podlegają przepisom ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1991 r. Nr 100, poz. 443, z 1993 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 73, poz. 350, Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 75, poz. 469 i Nr 133, poz. 883,

z 1998 r. Nr 155, poz. 1016 i Nr 160, poz. 1065, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 69),

- 13) gospodarstw pomocniczych państwowych jednostek budżetowych,
- 14) Kas Chorych,
- 15) Krajowego Związku Kas Chorych,
- 16) samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej.

Art. 2. Ustawa ma zastosowanie do:

- 1) kierowników jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 1—13, a w szczególności dyrektorów, prezesów, tymczasowych kierowników, zarządców komisarycznych i osób zarządzających na podstawie umów cywilnoprawnych,
- 2) zastępców kierowników jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 1—13, a w szczególności zastępców dyrektorów i wiceprezesów,
- 3) członków organów zarządzających jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 1 pkt 1—13, a w szczególności członków zarządów,
- 4) głównych księgowych jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 1—13,
- 5) likwidatorów jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 1,
- 6) syndyków i zarządców masy upadłości jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 1—13,
- 7) członków organów nadzorczych jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 2—7, a w szczególności rad nadzorczych i komisji rewizyjnych,
- 8) dyrektorów i członków zarządów Kas Chorych,
- 9) dyrektora Biura Krajowego Związku Kas Chorych,
- 10) kierowników samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej.

Art. 3. 1. Ustawa ma również zastosowanie do osoby fizycznej i spółki cywilnej prowadzącej działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej oraz osoby prawnej, z którą podmiot prawny, o którym mowa w art. 1 pkt 1 i 4—10, zawarł umowę o świadczeniu usług w zakresie zarządzania, zwanej dalej „podmiotem zarządzającym”.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli podmiot zarządzający ustanowi zabezpieczenie osobowe lub rzeczowe ewentualnych roszczeń powstałych z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy albo na własny koszt ubezpieczy się lub ubezpieczy osobę wskazaną do pełnienia funkcji członka zarządu od odpowiedzialności cywilnej powstałej w związku z zarządzaniem.

Art. 4. 1. Jedna osoba może być członkiem rady nadzorczej tylko w jednej spośród spółek, o których mowa w art. 1 pkt 4—7.

2. Osoba, która w dniu wejścia w życie ustawy jest członkiem rad nadzorczych dwóch lub większej liczby spółek, o których mowa w art. 1 pkt 4—7, w terminie 3 miesięcy od tego dnia zrzeka się członkostwa w radach nadzorczych odpowiedniej liczby spółek. W razie bezskutecznego upływu tego terminu pozostaje członkiem tylko tej rady nadzorczej, w której członkostwo uzyskała najwcześniej.

Art. 5. 1. Osobom, o których mowa w art. 2, niezależnie od podstawy nawiązania stosunku pracy lub rodzaju umowy cywilnoprawnej stanowiącej podstawę zatrudnienia przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, wyłącznie wynagrodzenie miesięczne.

2. Osobom, o których mowa w art. 2 pkt 1—4, mogą być przyznane świadczenia dodatkowe.

3. Osobom, o których mowa w art. 2 pkt 1—4 i pkt 8—10, może być przyznana nagroda roczna.

4. Ilekroć w ustawie jest mowa o zatrudnieniu, rozumie się przez to świadczenie pracy lub usług związanych z zarządzaniem na rzecz podmiotu, niezależnie od podstawy nawiązania stosunku pracy lub rodzaju i treści umowy cywilnoprawnej zawartej z osobą, o której mowa w art. 2.

Art. 6. 1. Organem właściwym do ustalania wynagrodzenia miesięcznego osób, o których mowa w art. 2 pkt 1, 5 i 7, w podmiotach wymienionych w art. 1 pkt 1—4 i 8—13, oraz osób, o których mowa w art. 2 pkt 8—10, jest organ założycielski lub organ właściwy do reprezentowania Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego w podmiocie albo organ, który utworzył lub nadzoruje dany podmiot.

2. Organem właściwym do ustalania wynagrodzenia miesięcznego osób, o których mowa w art. 2 pkt 1, 5 i 7, w podmiotach wymienionych w art. 1 pkt 5—7, jest zgromadzenie wspólników albo walne zgromadzenie akcjonariuszy.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy odrębne przepisy upoważniają Prezesa Rady Ministrów do ustalenia wynagrodzenia miesięcznego.

Art. 7. Osobom, o których mowa w art. 2, nie przysługuje prowizja od zysku, nagroda z zakładowego funduszu nagród oraz roszczenie z tytułu udziału w zysku lub nadwyżce bilansowej.

Art. 8. Maksymalna wysokość wynagrodzenia miesięcznego nie może przekroczyć:

- 1) dla osób zatrudnionych w podmiotach, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 2 — sześciokrotności,
- 2) dla osób zatrudnionych w podmiotach, o których mowa w art. 1 pkt 3 — czterokrotności,
- 3) dla osób zatrudnionych w podmiotach, o których mowa w art. 1 pkt 4—6 — sześciokrotności,
- 4) dla osób zatrudnionych w podmiotach, o których mowa w art. 1 pkt 7 — czterokrotności,
- 5) dla osób zatrudnionych w podmiotach, o których mowa w art. 1 pkt 8—11:
 - a) utworzonych lub nadzorowanych przez ministra lub centralny organ administracji rządowej — sześciokrotności,
 - b) utworzonych lub nadzorowanych przez jednostkę samorządu terytorialnego lub terenowy organ administracji rządowej — czterokrotności,
- 6) dla osób zatrudnionych w podmiotach, o których mowa w art. 1 pkt 12 i 13 — trzykrotności,
- 7) dla likwidatorów, syndyków i zarządców masy upadłości podmiotów, o których mowa w art. 1 — czterokrotności,
- 8) dla osób, o których mowa w art. 2 pkt 7 — jednego,
- 9) dla osób, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 — czterokrotności,
- 10) dla osób, o których mowa w art. 2 pkt 10 — czterokrotności

— przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 9. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, ustali wykaz podmiotów, o których mowa w art. 1, o szczególnym znaczeniu dla państwa, w których maksymalna kwota wynagrodzenia miesięcznego może być podniesiona o 50%, uwzględniając w szczególności:

- 1) rodzaj świadczonych usług lub przedmiot produkcji,
- 2) zasięg działania podmiotu,
- 3) obroty podmiotu,
- 4) liczbę pracowników zatrudnionych w podmiocie.

Art. 10. 1. W zależności od osiągniętych wyników finansowych lub stopnia realizacji innych zadań osobom, o których mowa w art. 2 pkt 1—4 i 8—10, może być przyznana nagroda roczna.

2. Nagrodę roczną osobom wymienionym w art. 2 pkt 1, zatrudnionym w podmiotach, o których mowa

w art. 1 pkt 1—7, przyznaje właściwy organ na umotywowany wniosek rady nadzorczej lub innego statutowego organu nadzorczego.

3. Nagrodę roczną osobom wymienionym w art. 2 pkt 2—4, zatrudnionym w podmiotach, o których mowa w art. 1 pkt 1—13, przyznaje organ lub osoba właściwe dla tych osób w sprawach czynności z zakresu prawa pracy.

4. Wniosek o przyznanie nagrody rocznej, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać ocenę wyników finansowych i stopnia realizacji innych zadań przy uwzględnieniu makroekonomicznych warunków w zakresie funkcjonowania i rozwoju sekcji oraz działów, w których prowadzi działalność podmiot prawny. Ocena ta powinna dotyczyć roku badanego i roku poprzedzającego rok badany i zostać sporządzona w oparciu o podstawowe wskaźniki ekonomiczne, a w szczególności: zysk lub stratę netto, wskaźnik poziomu kosztów, rentowność obrotu netto.

5. Ocena, o której mowa w ust. 4, w odniesieniu do podmiotów działających z wykorzystaniem mienia jednostek samorządu terytorialnego powinna uwzględniać także warunki stworzone dla ich prawidłowego funkcjonowania, w tym okoliczności mające wpływ na wynik finansowy podmiotu, a niezależnie od niego, w szczególności postanowienia organu stanowiącego samorządu dotyczące wyposażenia w majątek oraz wysokości cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej.

6. Nagrodę roczną dla dyrektora samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej przyznaje, na wniosek rady społecznej, organ administracji rządowej właściwy do utworzenia tego zakładu lub zarząd jednostki samorządu terytorialnego, która ten zakład utworzyła.

7. Wysokość nagrody rocznej przyznanej osobom, o których mowa w art. 2 pkt 1—4 i 8—10, nie może przekroczyć trzykrotności ich przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w roku poprzedzającym przyznanie nagrody.

8. Właściwi ministrowie, w drodze rozporządzenia, oraz zarządy jednostek samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określą wzór wniosku o przyznanie nagrody, o którym mowa w ust. 2, oraz szczegółowe zasady i tryb przyznawania nagrody rocznej.

Art. 11. 1. Świadczeniami dodatkowymi, o których mowa w art. 5 ust. 2, są świadczenia z tytułu zatrudnienia, w tym: bytowe, socjalne, komunikacyjne, oraz ubezpieczenia majątkowe i osobowe — inne bądź wyższe niż ustalone w regulaminach wynagradzania, zakładowych i ponadzakładowych układach zbiorowych pracy oraz w odrębnych przepisach.

2. Maksymalna wartość świadczeń dodatkowych przyznanych w ciągu roku osobom, o których mowa w art. 2 pkt 1—4, nie może przekroczyć dwunastokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia przyjętego dla ustalenia wynagrodzenia miesięcznego tych osób.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz świadczeń dodatkowych, o których mowa w ust. 1, oraz tryb ich przyznawania.

Art. 12. W razie odwołania ze stanowiska lub rozwiązania umowy o pracę albo umowy cywilnoprawnej będącej podstawą zatrudnienia przez podmiot zatrudniający, z innych przyczyn niż naruszenie podstawowych obowiązków ze stosunku zatrudnienia, osobom określonym w art. 2 może być przyznana odprawa w wysokości nie wyższej niż trzykrotność wynagrodzenia miesięcznego.

Art. 13. Postanowienia umów o pracę oraz innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy albo umów cywilnoprawnych ustalające wynagrodzenie miesięczne, nagrodę roczną, odprawę oraz wartość świadczeń dodatkowych, w wysokości wyższej niż maksymalna dopuszczona ustawą, są nieważne z mocy prawa w odniesieniu do tej części, która przewyższa kwotę maksymalną określoną w ustawie.

Art. 14. 1. Za nieprzestrzeganie przepisów ustawy organy nadzorcze jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 2—7 ulegają rozwiązaniu z mocy prawa.

2. Właściwy organ nie może powołać osób, które pełniły funkcje w organach rozwiązanych w trybie ust. 1, na następną kadencję jako przedstawicieli Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego do organów, o których mowa w art. 2 pkt 7.

Art. 15. Informacje o wynagrodzeniu osób podlegających przepisom ustawy oraz o nagrodach rocznych, świadczeniach dodatkowych i odprawach są jawne i nie podlegają ochronie danych osobowych ani tajemnicy handlowej.

Art. 16. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. — Prawo upadłościowe (Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512, z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 6, poz. 43, Nr 43, poz. 189, Nr 106, poz. 496 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 54, poz. 349, Nr 117, poz. 751, Nr 121, poz. 770 i Nr 140, poz. 940 oraz z 1998 r. Nr 117, poz. 756) w art. 123 po § 5 dodaje się § 5¹ w brzmieniu:

„§ 5¹. Do wynagrodzenia syndyków i zarządców podmiotów, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306), stosuje się przepisy tej ustawy.”

Art. 17. W ustawie z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz.U. z 1991 r. Nr 18, poz. 80, Nr 75, poz. 329, Nr 101, poz. 444 i Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 18, poz. 82 i Nr 60, poz. 280, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 80, poz. 368 i Nr 113, poz. 547, z 1995 r. Nr 1, poz. 2, Nr 95, poz. 474 i Nr 154, poz. 791, z 1996 r. Nr 90, poz. 405, Nr 106, poz. 496, Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272,

Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 123, poz. 777) w art. 45a w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zasady wynagradzania zarządcy, z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306),”.

Art. 18. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74, Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 622, z 1997 r. Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686, Nr 113, poz. 734 i Nr 123, poz. 775 oraz z 1998 r. Nr 155, poz. 1014 i Nr 162, poz. 1126) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24f skreśla się ust. 3;
- 2) skreśla się art. 24g;
- 3) w art. 25 dodaje się ust. 6—10 w brzmieniu:

„6. Wysokość diet przysługujących radnemu nie może przekroczyć w ciągu miesiąca łącznie półtora-krotności kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255 i z 2000 r. Nr 19, poz. 239).

7. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość diet przysługujących radnemu w ciągu miesiąca, uwzględniając liczbę mieszkańców gminy, przy czym kwota wymieniona w ust. 6 oznacza maksymalną wysokość diet w gminach o największej liczbie mieszkańców.

8. Rada gminy przy ustalaniu wysokości diet radnych bierze pod uwagę funkcje pełnione przez radnego.

9. Dieta nie przysługuje radnemu pełniącemu odpłatnie funkcję członka zarządu w gminie, w której uzyskał mandat.

10. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania należności z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowych radnych, uwzględniając celowość zwrotu rzeczywiście poniesionych wydatków związanych z wykonywaniem mandatu oraz ułatwienie dokonywania rozliczeń.”

Art. 19. W ustawie z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 21, poz. 124 i Nr 43, poz. 253, z 1994 r. Nr 98, poz. 471, z 1997 r. Nr 9, poz. 43 i Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i 1126 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) w art. 20:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, określa, w drodze rozporządzenia, zasady wynagradzania i wymagania kwalifikacyjne pracowników samorządowych. Rada Ministrów przy ustalaniu zasad wynagradzania

członków zarządu jednostek samorządu terytorialnego, odrębnie dla każdego stopnia zasadniczego podziału terytorialnego, uwzględnia liczbę mieszkańców jednostki samorządu terytorialnego.”,

b) dodaje się ust. 3—5 w brzmieniu:

„3. Maksymalne wynagrodzenie członka zarządu jednostki samorządu terytorialnego nie może przekroczyć w ciągu miesiąca, łącznie z dodatkiem za wieloletnią pracę, siedmiokrotności kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255 i z 2000 r. Nr 19, poz. 239).

4. Maksymalne miesięczne wynagrodzenie kierowników i zastępców kierowników jednostek budżetowych, gospodarstw pomocniczych tych jednostek oraz zakładów budżetowych jednostek samorządu terytorialnego nie może przekroczyć czterokrotności kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255 i z 2000 r. Nr 19, poz. 239).

5. Osobom wymienionym w ust. 3 mogą być przyznane: nagroda roczna i nagrody uznaniowe, których łączna wysokość w roku nie może przekroczyć trzykrotności ich przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w roku poprzedzającym przyznanie nagród.”

Art. 20. W ustawie z dnia 25 marca 1994 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. Nr 48, poz. 195 i Nr 86, poz. 396, z 1995 r. Nr 124, poz. 601, z 1998 r. Nr 127, poz. 847 oraz z 1999 r. Nr 92, poz. 1044) w art. 27 po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Radny gminy Warszawa-Centrum nie może pobierać jednocześnie diet z tytułu wykonywania mandatu radnego gminy i radnego dzielnicy. Radny wybiera dietę, którą będzie pobierał.”

Art. 21. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 40, poz. 400 i Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 15, poz. 180) w art. 17:

a) w ust. 4 w pkt 2 skreśla się wyrazy „ ; część wynagrodzenia może być wyptacana w akcjach spółki”,

b) skreśla się ust. 5 i 6.

Art. 22. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. Nr 106, poz. 679, z 1998 r. Nr 113, poz. 715 i Nr 162, poz. 1126 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 483) w art. 6:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby, o których mowa w art. 2 pkt 1 i 2, mogą otrzymywać odrębne wynagrodzenie z tytułu sprawowania funkcji w spółce prawa handlowego, do której zostały wyznaczone jako reprezentanci Skarbu Państwa, na zasadach określonych w ustawie z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306).”

b) skreśla się ust. 3 i 4.

Art. 23. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. Nr 91, poz. 576, Nr 155, poz. 1014, Nr 160, poz. 1060 i Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) w art. 24:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wysokość diet przysługujących radnemu nie może przekroczyć w ciągu miesiąca łącznie półtorakrotności kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255 i z 2000 r. Nr 19, poz. 239).”

b) dodaje się ust. 6—8 w brzmieniu:

„6. Sejmik województwa przy ustalaniu wysokości diet radnych bierze pod uwagę funkcje pełnione przez radnego.

7. Dieta nie przysługuje radnemu pełniącemu odpłatnie funkcję członka zarządu w województwie, w którym uzyskał mandat.

8. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania należności z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowych radnych, uwzględniając celowość zwrotu rzeczywiście poniesionych wydatków związanych z wykonywaniem mandatu oraz ułatwienie dokonywania rozliczeń.”

Art. 24. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. Nr 91, poz. 578 i Nr 155, poz. 1014 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) w art. 21:

a) w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Rada powiatu przy ustalaniu wysokości diet radnych bierze pod uwagę funkcje pełnione przez radnego.”

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Dieta nie przysługuje radnemu pełniącemu odpłatnie funkcję członka zarządu w powiecie, w którym uzyskał mandat.”

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wysokość diet przysługujących radnemu nie może przekroczyć w ciągu miesiąca łącznie półtorakrotności kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255 i z 2000 r. Nr 19, poz. 239).”

d) dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość diet przysługujących radnemu w ciągu miesiąca, uwzględniając liczbę mieszkańców powiatów.

5b. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania należności z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowych radnych, uwzględniając celowość zwrotu rzeczywiście poniesionych wydatków związanych z wykonywaniem mandatu oraz ułatwienie dokonywania rozliczeń.”

Art. 25. Prezes Rady Ministrów do dnia 30 września 2001 r. przedstawi Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej informację na temat funkcjonowania ustawy.

Art. 26. 1. Postanowienia umów o pracę i innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy oraz umów cywilnoprawnych stanowiących podstawę zatrudnienia ustalające wynagrodzenie miesięczne, nagrodę roczną, odprawę albo świadczenia dodatkowe w wysokości wyższej niż maksymalna dopuszczona ustawą, stają się nieważne z mocy prawa z upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy; zamiast nich stosuje się odpowiednie przepisy ustawy.

2. W przypadku określonym w ust. 1 stosunek pracy lub inny stosunek zatrudnienia na czas określony może być rozwiązany przez zatrudnionego za jednomiesięcznym wypowiedzeniem.

Art. 27. 1. Rady gmin, rady powiatów i sejmiki województw w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy podejmą uchwały w sprawie diet radnych i wynagrodzeń przewodniczących zarządów jednostek samorządu terytorialnego z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą.

2. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 1, dotychczasowe uchwały w sprawie diet i wynagrodzeń tracą moc w części, w której ustalają diety i wynagrodzenia w wysokości przewyższającej maksymalną kwotę ustaloną na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 28. Po upływie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy radni reprezentujący jednostki samorządu terytorialnego w organach spółek prawa han-

dłowego tracą z mocy prawa członkostwo w tych organach.

Art. 29. 1. W ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, radny gminy Warszawa-Centrum wybiera dietę, którą będzie pobierał z tytułu jednoczesnego wykonywania mandatu radnego gminy Warszawa-Centrum i radnego dzielnicy.

2. Jeżeli radny nie dokona wyboru diety w terminie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje mu dieta wyższa.

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od dnia jej ogłoszenia, z wyjątkiem art. 5 ust. 2 i 3 oraz art. 10 i 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., oraz art. 18 w zakresie zmian określonych w pkt 3, a także art. 19, 20, 23 i 24, które wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*